

въ стичаніе-то на велики-те двѣ рѣки, Оса и Волга, представлява, отъ мѣсто-то гдѣ-то она ся намираше, едно отъ най прекрасни-те мѣстоположенія, кои-то нѣкой може да види: пространство-то негово ѿ ся виждаше безконечно и ѿ вдыхуваше единъ видъ страхъ. Когда отъ Исихимъ излизаше, Прасковія она бѣше помислила освѣтъ въ вещественны-те опасности кои-то она можеше да срѣшне; нѣе бѣше ся наготвила да стои срѣщо гладость-та и най ужасны-те студове, даже и на смерть-та; но отъ кога-то она общество-то хвана да познава, почена да намира припатствія другаго вида, срѣщо кои-то всичко-то нейно дерзновеніе неможеше да я окрѣпи. Послѣ като отъ постыня-та ся бѣше отарвала, представляваше предъ очи-те си ужасна-та тая пустота коя-то въ голѣмы-те градове владѣе гдѣ-то бѣдный-атъ самъ всредъ множество-то ся намира, и гдѣ-то, по ужасно едно очерованіе, неவிжда около себе освѣтъ очн кои-то негледать и уши глухи на неговы-жалбы. — Отъ кога-то она Екатеринбургски-те Госпожи познала бѣше, ново едно чувство отъ благочиніе и малко гордость, може быть, правиха ѿ по трудни поводи-те на кои-то со-